

GT. BRITAIN

REJESTR DOTYCZY:

..... BEUTLICH Tadek

s/c i

z d.

19 kwiec. 1922 Lwówek

..... w

kraj: POLSKA

+ 16.04.2011 w FOLKESTONE

kraj:

pochowany:

nr grobu:

Nr rejestracyjny

...../.....

Nota zamieszczona:

w tomie

czesci

Indeks

PLASTYCY /malarze/

Copyright: 1970

B.O. Jeżewski

Źródła i bibliografia c.d.

znak rozpoznawczy

Uwagi:

tapestry-weaver and print maker.

br. adres w ks. tel.

Nota:

Przypisy:

Źródła i bibliografia:

* = Prospekt wystawy w Galerii Grabowskiego stycz.
Who s Who in Art ^{1-31. 1963} ed. 1974 - nota biogr.

znak rozpoznawczy

113-A. /ed. 1974/

TADEK BEUTLICH

Tapestries · Hangings · Prints

M. B. Grabowski request the pleasure of your company
at the Private View of this new exhibition on Tuesday
31st October 6 – 8 pm

Grabowski Gallery 84 Sloane Avenue London S.W.3

The exhibition will be open 1st November 31st December 1972

B. O. Jezewski Esq
298 Northfield Avenue
W5

GREAT BRITAIN
RN 983
02 1/2
POSTAGE PAID

Tadek Beutlich obituary

Innovative textiles artist inspired by folk art, modernism and the trauma

Tanya Harrod

Fri 24 Jun 2011 16.34 BST

Tadek Beutlich, who has died aged 88, was a strikingly innovative textiles artist, an inspired teacher and a gifted printmaker. In the early 1960s, he made flat-weave tapestries inspired by folk art and continental modernism. He then began to experiment, creating weavings such as *Moon* (pictured), which included charcoal, wood, seed pods and X-ray film. *Moon* was shown in the Victoria and Albert Museum's 1965 exhibition *Weaving for Walls: Modern British Wall Hangings and Tapestries*. Two years later, his book *The Technique of Woven Tapestry* was published. It is considered indispensable by weavers all over the world.

Beutlich was born in Lwówek, Poland. His father ran a delicatessen and a confectionery factory. When Tadek was eight, financial problems forced his family to move to Poznań, where he eventually enrolled at the Academy of Fine Arts on a scholarship. He underwent training in ceramics, stained glass, weaving and sculpture (to which he was particularly drawn).

Tadek Beutlich was rediscovered by younger weavers and curators in the 1980s

After the Nazi invasion of 1939, as a Pole of German origin, he was made a German national. He studied art for a term in Weimar and at Dresden Art Academy before being drafted into the army in 1941. Training as a radio operator, he listened to BBC broadcasts, confirming his doubts about the regime he was serving. He was sent to the Russian front and to Italy and was then captured by the allies, detained in a PoW camp and released to join the Second Polish Corps, part of the British Eighth Army. Before demobilisation, he studied in Rome and visited museums in Italy.

In Britain he took up a government grant offered to all ex-servicemen and studied painting and drawing at the Sir John Cass Technical Institute. He transferred to Camberwell School of Art and Crafts after visiting an exhibition of French tapestries at the V&A that included demonstrations of weaving. This and a subsequent exhibition of Finnish rya rugs, also at the V&A, inspired him to abandon painting for textiles.

In his small bedsit, Beutlich started to weave on a simple frame, using the limited colour range of cheap darning yarns available just after the war - white, grey and black. This frame and a larger loom were made for him by his brother-in-law Stanley Koltun. At Camberwell, Barbara Sawyer, a former pupil of the weaver Ethel Mairet, arrived to teach in Beutlich's second year. She took her students to meet Mairet at Gospels, her house and studio in Ditchling, East Sussex, and to the firm R Greg & Co, in Manchester, where Beutlich met the designer, weaver and yarn specialist Margaret Leischner. Both women's imaginative treatment of yarns had a profound influence on him.

Beutlich was also impressed by the remarkable weaving of Magdalena Abakanowicz and Wojciech Sadley, which had caused such a stir at the first international biennale of tapestry at Lausanne, Switzerland, in 1962. He soon began to work on a monumental, three-dimensional scale, using flowing hanks of sisal and jute with results that, in the case of Archangel (1969), proved perhaps too powerful for British sensibilities. Nonetheless, his works were bought for schools and civic centres by local authorities and by a range of private clients, including the Neal Street Restaurant in London.

He took part in the third (1967) and fourth (1969) Lausanne biennales and was included in the exhibitions British Artist Craftsmen, toured by the Smithsonian museum, and Deliberate Entanglements, at the University of California at Los

Angeles. This brought him a North American audience, and he was represented in Mildred Constantine and Jack Lenor Larsen's seminal 1972 book *Beyond Craft: The Art Fabric*, in which he was described as "Britain's greatest artist in fibre". Admired abroad, Beutlich felt isolated at home, where only Peter Collingwood and Ann Sutton matched his originality with textiles.

From 1951, Beutlich was a visiting lecturer at Camberwell, where he met his wife, Ellen, whom he married in 1952. In 1967 he bought Mairet's Gospels, which was expensive to maintain. He resigned from Camberwell in 1974 and moved near Alicante in Spain with his wife and son, Matthew. He took no loom to Spain, experimenting with local esparto grass and brightly coloured acrylic wools bought in the local market to make what he called "free-warp" tapestry, weaving and wrapping organic wall-hangings and freestanding pieces that looked like living organisms.

Beutlich's last works, made on his return to Britain in 1980, refer back to the trauma of his wartime experiences. He used his off-loom techniques to create figurative groups whose collective helplessness recall Goya or Bosch, both of whom he admired. During the 1980s, Beutlich was rediscovered by younger weavers and curators, and was included in the exhibitions *Fabric and Form* (curated by Michael Brennan-Wood, 1982); *Influential Europeans in British Design and Craft* (1992); and Pennina Barnett and Pamela Johnson's show *Under Construction: Exploring Process in Contemporary Textiles* (1996). His career was celebrated in a touring solo retrospective in 1997-98, and he was appointed MBE in 1993.

He is survived by Ellen, Matthew and his grandchildren, James and Anne.

Tadeusz Franz Beutlich, artist, born 19 April 1922; died 16 April 2011

Since you're here...

... we have a small favour to ask. More people around the world are reading The Guardian's independent, investigative journalism than ever before. We've now been funded by over one million readers. And unlike many news organisations, we have chosen an approach that allows us to keep our journalism open to all. We believe that each one of us deserves access to accurate information with integrity at its heart.

The Guardian is editorially independent, meaning we set our own agenda. Our journalism is free from commercial bias and not influenced by billionaire owners, politicians or shareholders. No one edits our editor. No one steers our opinion. This is important as it enables us to give a voice to those less heard, challenge the powerful and hold them to account. It's what makes us different to so many others in the media, at a time when factual, honest reporting is critical.

Every contribution we receive from readers like you, big or small, goes directly into funding our journalism. This support enables us to keep working as we do - but we must maintain and build on it for every year to come. **Support The Guardian from as little as £1 - and it only takes a minute. Thank you.**

Support The Guardian

WIKIPEDIA

Tadeusz Beutlich

Tadeusz Franciszek Beutlich (ur. 19 kwietnia 1922 w Lwówku, zm. 16 kwietnia 2011 w Folkestone) – brytyjski i polski artysta plastyk pochodzenia polsko-niemieckiego.

Życiorys

Ojciec Tadeusza był Niemcem, matka Polką, rodzice byli właścicielami wytwórni słodyczy i prowadzili sklep kolonialny, w 1930 względy finansowe sprawiły, że przeprowadzili się do Poznania. Uczęszczał na zajęcia plastyczne organizowane przez Akademię Sztuk Pięknych, gdzie uczył się ceramiki, tkactwa, tworzenia witraży i rzeźby. Po kampanii wrześniowej jako Polak pochodzenia niemieckiego został wpisany na listę narodowościową i otrzymał obywatelstwo niemieckie. Wyjechał do Weimaru, gdzie rozpoczął studia plastyczne, po pierwszym semestrze przeniósł się do Drezna. W 1941 został powołany do służby w Wehrmachcie, jako radiooperator uczestniczył w ataku Niemiec na ZSRR, a następnie w kampanii włoskiej. Wzięty do niewoli przez wojsko alianckie został uwięziony w obozie jenieckim, a następnie wcielony do 2 Korpusu Polskiego walczącego w ramach 8 Armii brytyjskiej. Po zakończeniu działań wojennych kontynuował studia w Rzymie oraz odwiedzał włoskie muzea, w 1947 został ewakuowany do Wielkiej Brytanii. Otrzymał tam stypendium rządowe przyznawane żołnierzom, którzy przeszli do rezerwy. Studiował malarstwo i grafikę w Sir John Cass Technical Institute, a następnie w Camberwell School of Art and Crafts. Odwiedzenie wystawy francuskich tkanin artystycznych z pokazem tkactwa oraz wystawa fińskich kobierców sprawiły, że porzucił malarstwo na rzecz tkanin. Tworzenie rozpoczął w niewielkim pokoju, gdzie tkął stosując tzw. płaski splot na prostej ramie stosując dostępne wówczas nici do cerowania, które produkowano w trzech kolorach, białym, szarym i czarnym. Pierwszą większą ramę i krosno wykonał dla niego szwagier Stanley Koltun, po dwóch latach do Camberwell przyjechała Barbara Sawyer, która nauki tkactwa uczyła się u Ethel Mairet. Zorganizowała spotkanie z Erthel w jej domu i pracowni "Gospels" w Ditchling w hrabstwie East Sussex. Podczas pobytu w firmie R Greg & Co w Manchesterze Tadeusz Beutlich poznał projektantkę, projektantkę tkanin i specjalistkę w dziedzinie przędzy Margaret Leischner, spotkanie z obiema artystkami i ich podejście do tkactwa miało na niego ogromny wpływ. Od 1951 był gościnnym wykładowcą w Camberwell^[1], gdzie rok później poznał swoją żonę Ellen. Rozpoczął pracę nad monumentalnymi, trójwymiarowymi pracami, do których tworzenia używał sizalu i juty. Utrzymywał kontakt z polskimi artystami mieszkającymi w Wielkiej Brytanii, należał do słynnej Grupy 49 i wystawiał swoje prace w galerii Mateusza Grabowskiego (Grabowski Gallery) w Londynie^[2]. Część prac wywoływała kontrowersje, m.in. stworzony w 1969 "Archaniół" (*Archangel*). W tym czasie zakończył pracę nad książką pt. "The Technique of Woven Tapestry" (Technika tkania gobelinów), która stała się pierwszym i jedynym angielskim kompendium na ten temat. W tym czasie eksperymentował także z grafiką, wykonując duże i bardzo efektowne odbitki reliefowe tworzone ręcznie, bez użycia prasy automatycznej^[3]. W 1967 zakupił warsztat tkacki "Gospels" należący wcześniej do Ethel Mairet, w tym samym roku uczestniczył w trzecim biennale w Lozannie, w 1969 w czwartym biennale. Wyrażał podziw dla twórczości Magdaleny Abakanowicz i Wojciecha Sadleya, z którymi zetknął się podczas I Międzynarodowego Biennale Tkaniny (Biennale Internationale de la Tapisserie) w Lozannie w 1969. Wystawiał w British Artist Craftsmen oraz Muzeum Smithsonian i Deliberate Entanglements na Uniwersytecie Kalifornijskim w Los Angeles, dzięki czemu stał się znany w Stanach Zjednoczonych. W 1972 ukazała się książka Mildred Constantone i Jacka Lenora Larsena pt. "Britain's greatest artist in fibre", w której został przedstawiony jako jeden z najważniejszych

Tadeusz Beutlich	
Data i miejsce urodzenia	19 kwietnia 1922 <u>Lwówek</u>
Data i miejsce śmierci	16 kwietnia 2011 <u>Folkestone</u>
Zawód, zajęcie	plastyk, rzeźbiarz

brytyjskich twórców włókiennictwa. Mimo że jego twórczość stała się znana na świecie, to w Wielkiej Brytanii znało ją tylko wąskie grono koneserów i krytyków, m.in. Peter Collingwood i Ann Sutton. W 1974 zrezygnował z pracy w Camberwell i razem z rodziną wyjechał do Hiszpanii, gdzie zamieszkali w pobliżu Alicante. Porzucił wówczas krosno i eksperymentował z rosnącą tam trawą esparto oraz jaskrawo zabarwionymi wełnami akryłowymi, które kupował na miejscowym targu. Tworzył z nich to, co nazwał "swobodną osnową" oraz gobeliny, tkaniny. Rozpoczął też owijanie wełną organiczną płaszczyzn ściennych i wolno stojących figur, którym nadawał wygląd żywych organizmów. W 1980 powrócił do Wielkiej Brytanii, gdzie tworzył odwołując się do swoich traumatycznych przeżyć z czasów II wojny światowej. Powstały wówczas figury i rzeźby przestrzenne, które krytycy porównywali do twórczości Goi i Boscha. Na początku lat 80. XX wieku twórczość Tadeusza Beutlicha została ponownie odkryta przez młodych twórców i kuratorów. Jeden z nich, Michael Brennand-Wood, w 1982 włączył twórczość Beutlicha do wystawy "Fabric and Form". W 1992 jego dzieła przedstawiono podczas wystawy prac wpływowych Europejczyków w British Design and Craft, w 1996 wystawiono je na wystawie zorganizowanej przez Penniny Barnett i Pamelę Johnson pt. "Under Construction: Exploring Process in Contemporary Textiles". Kariera artystyczna Tadeusza Beutlicha była tematem indywidualnej wystawy retrospektywnej, która miała miejsce w latach 1997-98.

Przypisy

- ↑ 'Undercurrent' by Tadeusz Franz Beutlich. 1stdibs (https://www.1stdibs.com/furniture/wall-decorations/tapestry/undercurrent-tadeusz-franz-beutlich/id-f_8742073/)
- ↑ Jan Wiktor Sienkiewicz "Polskie galerie sztuki w powojennym Londynie" List Oceaniczny – Dodatek Kulturalny "Gazety" – numer 7, 1.08.2003 (http://www.gazetagazeta.com/artman/publish/article_887.shtml)
- ↑ Olga Norris "Tadek Beutlich: an upcoming exhibition this Spring" Threading thoughts 15.01.2017 (<http://threadingthoughts.blogspot.com/2017/01/tadek-beutlich-upcoming-exhibition-this.html>)

Bibliografia

- Tanya Harrod "Tadek Beutlich obituary" The Guardian 24.06.2011 (<https://www.theguardian.com/artanddesign/2011/jun/24/tadek-beutlich-obituary>)
- Szymon Konieczny "Tadeus Beutlich – wspomnienie pośmiertne" Przegląd Nowotomyski nr. 3 (19) 2011 s. 80-83 (http://ntk.org.pl/wp-content/uploads/2011/10/pnt_019_144.pdf)

Źródło: „https://pl.wikipedia.org/w/index.php?title=Tadeusz_Beutlich&oldid=60883433”

Tę stronę ostatnio edytowano 19 wrz 2020, 21:37. Tekst udostępniany na licencji Creative Commons: uznanie autorstwa, na tych samych warunkach (<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/deed.pl>), z możliwością obowiązywania dodatkowych ograniczeń. Zobacz szczegółowe informacje o warunkach korzystania (http://foundation.wikimedia.org/wiki/Warunki_korzystania).